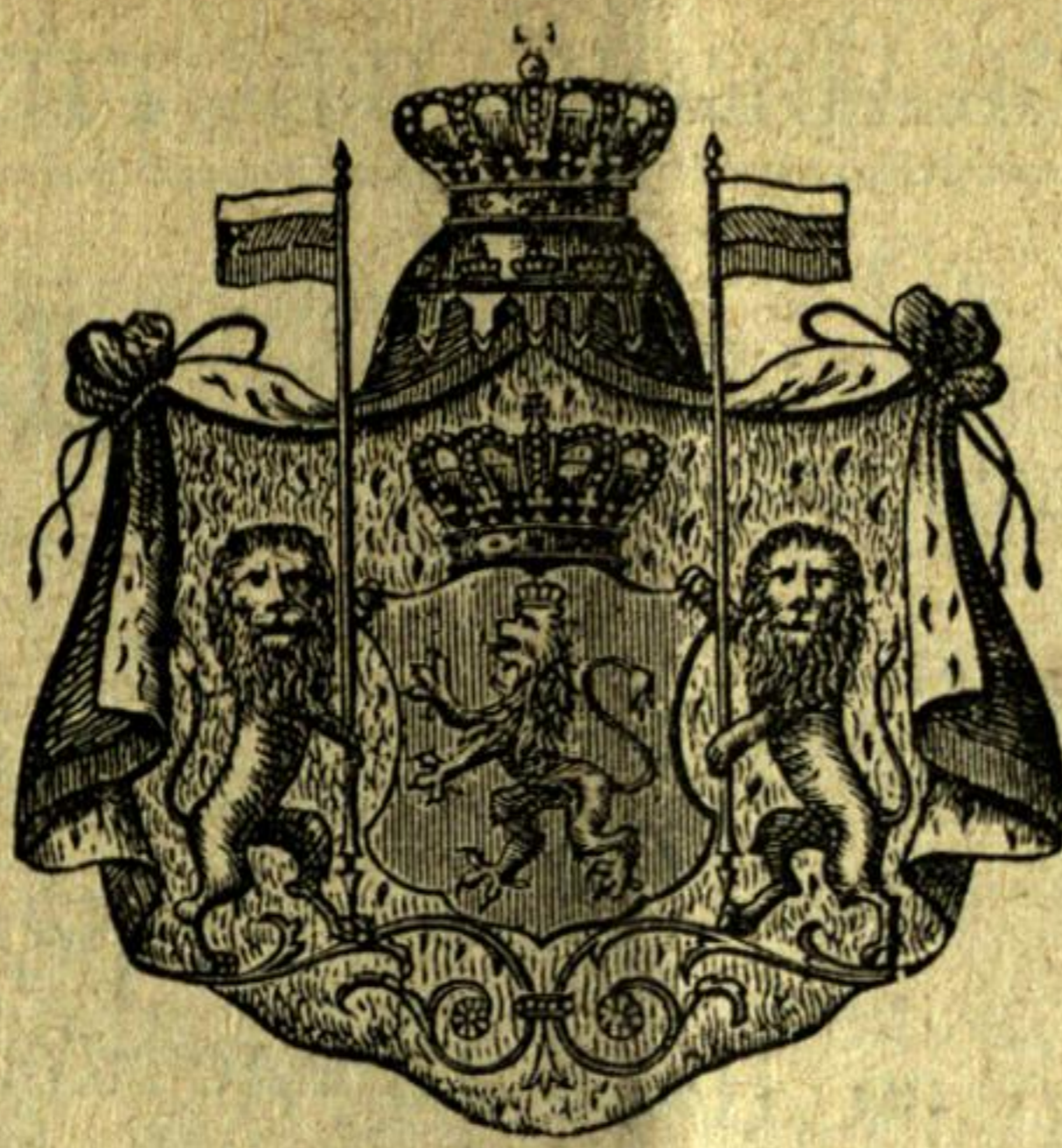

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

излиза

за сега три пѣти въ седмицата, вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота.

Годишна цѣна на „Държавенъ Вѣстникъ“

за въ Княжеството е 16 л. за повѣтъ съ прибавление на пощенскитѣ разноси.

ЗА ВСЯКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ $\frac{1}{2}$ страници 40 стот. а за такъвъ въ $\frac{1}{3}$ стот. 30.

Писма за абонаменти и публикации

и всичко що се отнася до Държавенъ Вѣстникъ се испраща до Администрацията му.

ГОД. V.

СОФИЯ, сѣбота 30 априлий 1883 год.

БРОЙ 45.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

Телеграмма.

Цѣтинье, 26 априлий 1883 год.

София, Генералу Майору Соболеву.

По причина на закѣсняване, Негово Височество пристигна едва днесъ слѣдъ пладнѣ въ Цѣтинье. Посрѣщанье най-сърдечно. Населението въ голѣмо въсхищение. Господарьтъ трѣгва отъ Цѣтинье идущий четвъртъкъ сутриньта.

Забѣлѣжка. Тая телеграмма по една погрѣшка е останала отъ минѣлия брой.

По Министерството на Финанситѣ.

УКАЗЪ

№ 297.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България,

По предложението на Нашътъ Управляющий Министерството на Финанситѣ представено Намъ съ докладътъ му отъ 12 априлий т. г. подъ №. 8247,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да се отпустнѣтъ на Ломското градско общенско управление, петнадесетъ хиляди лева, отъ полупроцентний сборъ на тамошната митница, за направата съ калдарьмъ пѣтътъ, който съединява градътъ Ломъ съ пристанището.

II. Испълнението на тоя указъ възлагаме на Нашътъ Управляющий Министерството на Финанситѣ.

Издаденъ въ Нашата Столица София, на 13 априлий 1883 година.

На първообразното подписахъ:

По Височайша заповѣдь на Негово Височество за намѣстничество Предсѣдатель:

Генералъ-Майоръ Соболевъ.

Приподписахъ:

Управляющий Министерството на Финанситѣ,
Бурмовъ.

Докладъ до Негово Височество.

№ 8247.

Господарю!

Ломский окръженъ управитель съ рапорта си отъ 14 мартъ подъ №. 1260 ходатайствува да се отпустнѣтъ петнадесетъ хиляди лева отъ полупроцентний сборъ на тамошната митница, за направата съ калдарьмъ пѣтътъ, който съединява градътъ съ пристанището и който пѣтъ постоянно се разваля и при най-малкия дѣждъ ставалъ

непроходимъ, по причина че презъ него минавали на день до 200—300 товарени кола отъ пристанището съ стоки за градоветѣ: Ломъ, Берковица, София, и пр.

Като намирамъ ходатайството на Ломския окръженъ управитель справедливо и като имамъ предъ видъ, че тоя пѣтъ се така разваля и раскалява, по причина че служи на пристанището, то, честь имамъ да помоля най-покорно Ваше Височество, да разрѣшите да се отпустнѣтъ 15000 лева на Ломското градско общенско управление отъ полупроцентний сборъ на тамошната митница, за направата съ калдарьмъ пѣтътъ, който съединява градътъ Ломъ съ пристанището.

Ако Ваше Височество одобрявате това мое предложение, моля да подпишете приложения при това указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ служител и вѣренъ подданикъ.

София, 12 априлий 1883 год.

Управляющий Министерството на Финанситѣ,
Бурмовъ.

По Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

УКАЗЪ

№ 315.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България,

По предложението на Нашътъ приврѣменно Управляющий Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 26 априлий 1883 г. подъ №. 2370, и съгласно съ мнѣнието на Държавний Съвѣтъ,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Селата Радиовене и Романъ да се отцѣпятъ отъ Луковитската околия и да се присѣдинятъ къмъ Вратчанската.

II. Селата Хубавене и Добревци да се отцѣпятъ отъ Тетевенската околия и се присѣдинятъ къмъ Луковитската.

III. Селата Алдамировци, Гълъбовци и Бърложница да се отцѣпятъ отъ Брѣзничката околия и да се присѣдинятъ къмъ Софийската.

IV. Селото Драгоманъ да се отцѣпи отъ Царибродската околия и да се присѣдини къмъ Искреската.

V. Селото Иланжкъ, състояще отъ махалитѣ Кору-Ембие и Караманъ, и селата Шахитларъ, Топчиларъ, Ястѣкчиларъ и Сусусь-кьой да се отцѣпятъ отъ Балчикската околия и да се присѣдинятъ къмъ Добричската.

VI. Селата, които влѣзватъ въ съставътъ на Каджкьойската община и лѣжатъ на Сѣверъ отъ село Каджкьой, да се отцѣпятъ, заедно съ това послѣдното отъ Новоселската околия и да се присѣдинятъ къмъ Провадийската.

VII. Селото Чукуръ-Ова да се отцѣпи отъ Варненската околия и да се присѣдини къмъ Балчишката.

УШ. Исполнението на настоящий указъ се възлага на Нашътъ приврѣменно Управляющій Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Издаденъ въ Нашата Столица въ София на 26 априлий 1883 год.

На първообразното подписано:

По Височайша заповѣдь на Негово Височество за Намѣстничество:

Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

Приподписалъ:

Приврѣменно Управляющій Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла:

Ст. Петковъ.

Съ Височайше одобрений докладъ подъ No. 2369 отъ 26 априлий т. г. разрѣшава се на и. д. Провадийский околийский начальникъ Т. Демирджиева едномѣсеченъ заграниченъ отпускъ по семейни причини.

П Р И К А З Ъ

№. 43.

За членове на общинскийтъ градски съвѣтъ въ София, отъ числото на избранитѣ отъ гласнитѣ, се утвърждаватъ на основание чл. 38 отъ избирателнийтъ законъ слѣдующитѣ деветъ лица: Марко Балабановъ, Иванъ Андреевъ, Иванъ Грозевъ, Тодоръ Пешовъ, Толе Ленковъ, Христо Ковачовъ, Драганъ Цанковъ, Боне Петровъ и Никола Сукнаровъ.

На основание същия 38 членъ отъ избирателний законъ, назначаватъ се отъ мене врѣменно до окончателно утвърждение отъ Негово Височество слѣдующитѣ допълнителни до числото 18 деветъ члена: Георги Тодоровъ (ткачъ), Кесяковъ (полковникъ), Василь Хаджи Янковъ, Петръ Цоцевъ, Израилъ Давичонъ Леви, Григорий Т. Гладиевъ, Кръстю Нешовъ, Т. Начовъ и Мите Каимакчийский.

На основание членъ 15 отъ закона за общинитѣ и градското управление, назначавамъ врѣменно до утвърждение отъ Негово Височество, за изпълняющій длъжността на Софийский градски кметъ Сукнарова, а за изпълняющіи длъжността помощници на кмета: Боне Петрова и Гладиева.

София, 26 априлий 1883 година.

Министръ-Предсѣдатель: Генералъ-Майоръ Соболевъ.

По Министерството на Правосъдието.

УКАЗЪ

№. 253.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България,

По предложението на Нашътъ Управляющій Министерството на Правосъдието, представено Намъ съ докладъ му отъ 3 априлий 1883 год. подъ No 58,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да уволнимъ членътъ на Свищовский окръженъ съдъ, Георгия Хаджи Денковъ отъ занимаемата му длъжностъ.

II. Исполнението на настоящий указъ възлагаме на Нашътъ Управляющій Министерството на Правосъдието.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 4 априлий 1883 година.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Управляющій Министерството на Правосъдието,
Геохаровъ.

Докладъ до Негово Височество.

№. 58.

Господарю!

Предсѣдательтъ на Свищовския окръженъ съдъ съ представлението си къмъ Министерството на Правосъдието между друго съобщава, че между членоветѣ на Свищовския окръженъ съдъ има лица, които като бивши търговци и не отдавна назначени по съдебното вѣдомство, се оказватъ много неспособни въ изпълнението служебнитѣ имъ обязанности; тѣзи лица като сж мѣстни граждани, интереситѣ имъ сж тѣсно свързани съ ония на мѣстното население, което често е давало поводъ на разни произволи; единъ отъ тѣзи е членътъ при този съдъ, Георгий Хаджи Денковъ. Предъ видъ за подобрието сегашното положение на съдилищата, азъ съмъ на мнѣние щото такива длъжности да се замѣстятъ съ лица опитни и практични въ съдейската частъ. Вслѣдствие на това, най-покорно моля Ваше Височество да благоволите да одобрите слѣдующето ми предложение:

I. Да благоволите да одобрите, щото членътъ на Свищовский окръженъ съдъ, Георгий Хаджи Денковъ, да се уволни отъ занимаемата му длъжностъ.

II. Ако Ваше Височество благоволите да одобрите това мое предложение, моля да подпишете приложеный тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ и вѣренъ служителъ.

София, 3 априлий 1883 год.

Управляющій Министерството на Правосъдието,
Геохаровъ.

УКАЗЪ

№. 256.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България,

Споредъ докладътъ на Нашътъ Управляющій Министерството на Правосъдието отъ 4 априлий 1883 година подъ №. 61, и съгласно съ мнѣнието на Държавний Съвѣтъ,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да разрѣшимъ, щото на бившия прикомандированъ на длъжностъ при Министерството на Правосъдието Русски юристъ, Никола Павловъ Силвански, да му се отпуснатъ 1600 лева квартирни пари, т. е. по 20% отъ заплатата, която получаваше минжлата година, по занимаемата отъ него длъжностъ.

II. Да разрѣшимъ, щото тѣзи сума да се вземе отъ бюджета на Министерството на Правосъдието за 1882 година, а именно: по § 7 ст. 2 лева 300, по § 7 ст. 3 лева 800, и по § 9 ст. 5 лева 500.

III. Нашътъ управляющій Министерството на Правосъдието се натоварва съ изпълнението на настоящий указъ.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 4 априлий 1883 година.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Управляющій Министерството на Правосъдието:
Геохаровъ.

Докладъ до Негово Височество.

№. 61.

Господарю!

Съгласно съ мнѣнието на Държавния Съвѣтъ, съобщено въ Министерството на Правосъдието презъ отношението му отъ 28 мартъ 1883 година подъ No. 209, най-покорно моля Ваше Височество да благоволите да одобрите слѣдующето ми предложение:

I. Да благоволите и одобрите, щото на бившия прикомандированъ на длъжностъ при Министерството на Правосъдието Русски юристъ, Никола Павловъ Силвански да му се отпусне 1600 лева квартирни пари, т. е. по 20% отъ полученото му презъ цѣлата истекша година съдържание.

II. Да благоволите да одобрите, щото тѣзи сума да се вземе отъ бюджета на Министерството на Правосъдието за 1882 година, а именно: по § 7 ст. 2 лева 300, по § 7 ст. 3 лева 800, и по § 9 ст. 5 лева 500.

III. Ако Ваше Височество благоволите да одобрите това мое предложение, моля да подпишете приложенъ тукъ указъ.

Сѣмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ и вѣренъ служителъ.

София, 4 априлий 1883 година.

Управляющий Министерството на Правосъдието,
Теохаровъ.

По Министерството на Просвѣщението.

УКАЗЪ

№ 302.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България,

По предложението на Нашия Управляющий Министерството на Народното Просвѣщение, представено Намъ съ докладътъ му отъ 22 априлий 1883 год. подъ No. 941,
ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Уволнява се отъ 1 май т. г. директорътъ на Софийската классическа гимназия, Арх. К. Львовъ, отъ занимаемата отъ него длъжностъ, съгласно съ собствената му проба.

II. Съ изпълнението на настоящия указъ се натоварва Нашия Управляющий Министерството на Народното Просвѣщение.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 22 априлий 1883 година.

На първообразното написано:

По Височайша заповѣдь на Негово Височество за Намѣстничество Председателъ:

Генералъ-Майоръ Соболевъ.

Приподписалъ:

Управляющий Министерството на Нар. Просвѣщение:

Д. Д. Агура.

Съ указъ подъ № 310 отъ 26 априлий т. г. се постановява: по ст. I отпуща се, съ начало отъ 1 януарий т. г., годишна пенсия въ размѣръ отъ шестстотинъ лева на вдовицата на Българския писателъ Любена Каравелова — Наталия А. Каравелова, и по ст. II тая пенсия да се истеглюва изъ суммата, опредѣлена въ бюджета на Министерството на Народното Просвѣщение за пенсии на престарѣли учители или за тѣхнитѣ домочадия.

Съ указъ подъ № 311 отъ сѣща дата се постановява: по ст. I отпущатъ се 585 лева за доисплащание съдържанието на приврѣменнитѣ чиновници въ Статистическото Бюро за мѣсець януарий и за половината отъ мѣсець февруарий 1883 година, и по ст. II тази сума да се вземе отъ отдѣл. II гл. I ст. I по бюджета на Министерството на Просвѣщението за 1883 финансова година.

Съ указъ подъ No. 312 отъ сѣща дата назначава се отъ 13 априлий т. г. Якимъ Христовъ за секретаръ при Статистическото Бюро съ опредѣлената въ бюджета за тази длъжностъ заплата.

Съ указъ подъ № 313 отъ сѣща дата се постановява: по ст. I отпущатъ се едновременно сто и тридесетъ лева на стипендията А. Теодорова, студентъ по филологията на университета въ Липиска, за заплащане таксата по предстоящитѣ му испити, и по ст. II тая помощъ да се истегли изъ суммата, опредѣлена въ бюджета за поддържане Български стипендиати въ странство.

Съ указъ подъ № 314 отъ сѣща дата се постановява: отпуснатитѣ съ указа № 262 отъ 4 априлий т. г. сто лева за заплата на единъ писаръ при Силистренското трикласно училище за врѣмето отъ 15 февруарий до 15 мартъ т. г., да се взематъ вмѣсто отъ статията за канцелярски разноски на държавнитѣ учебни заведения, отъ суммата, опредѣлена въ текущия бюджетъ за личния съставъ на Силистренското трикласно училище.

Съ Височайше одобрений докладъ подъ No. 931, разрѣшава се двадесетъ-дневенъ заграниченъ отпускъ за въ Руссия на учителя въ Варненската реална гимназия Д. Трайловича, начинайки отъ 13 априлий т. г.

По Министерството на Общитѣ Сгради Земледѣлието и Търговията.

УКАЗЪ

№ 317.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България.

По предложението на Наштъ Приврѣменно Управляющий Министерството на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията представено Намъ съ докладътъ му отъ 26 априлий подъ No. 1164,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да се внесе за разгледане въ Държавний Сѣвътъ предложението за отпущане една сума отъ 1800 лева отъ непредвиденитѣ сумми по бюджета на Министерството на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията (гл. VIII. ст. I) за наемъ на помѣщения за канцелярии и складове на ония отъ участковитѣ инженери, на които канцеляриитѣ и складоветѣ се помѣщаватъ въ частни здания.

II. Наштъ Приврѣменно Управляющий Министерството на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията се натоварва съ изпълнението на настоящия указъ.

Издаденъ въ Нашата Столица, въ София, на 26 априлий 1883 година.

На първообразното написано:

По Височайша заповѣдь на Негово Височество за Намѣстничество:

Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

Приподписалъ:

Приврѣменно Управляющий Министерството на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията:

Д. В. Храновъ.

Съ указъ подъ No. 316 отъ 26 априлий т. г. се постановява: Заплата отъ 15 февруарий до 1 априлий т. г. на бившия управляющий постройката на Руссенското правителствено здание Архитекта Грюнангера да се отпусне отъ суммитѣ предвидени въ отдѣление II гл. I ст. 5 на бюджета на Министерството на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията за текущата финансова година.

П Р И К А З Ъ

№ 10.

Назначава се въ распореджанието на Началникътъ на Желѣзнопѣтний Отдѣлъ по изучаванията на желѣзнопѣтната линия Свищовъ-София-Кюстендилъ приврѣменно и по волень наемъ г. Богданъ Прошекъ за бригаденъ инженеръ съ 450 лева на мѣсець отъ 25 априлий т. г.

София, 25 априлий 1883 год.

Приврѣменно Управляющий Министерството на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията:

Д. В. Храновъ.

По Военното Вѣдомство.**П Р И К А З Ъ.**

№ 97.

Прѣзъ врѣмето въ което ще отсъствува Командира на собственния на Негово Височество Конвой Флигелъ Адютантъ Ротмистръ Масаловъ, който придружава Негово Височество въ пътуванието му вънъ отъ границата, предписвамъ Конвоя да го командува Ротмистръ Фонъ-Кубе, като го приеме на законно основание.

София, 31 марта 1883 година.

Подписалъ: Военный Министръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

П Р И К А З Ъ.

№ 98.

По моето ходатайство, изложено въ доклада ми отъ 1 априлий подъ № 81, на Негово Височество биде благоугодно да помилва, съ зачисление въ войската за 3 год., бившия юнкеръ въ Военното на Негово Височество училище Михаила Янкова, който бѣше уволенъ въ 1881 год. изъ училището по собствено негово желание съ зачисление на служба въ войската, но който тогава вмѣсто да отиде въ мѣстото на зачислението бѣше побѣгналъ въ Источна Румелия.

София, 4 априлий 1883 година.

Подписалъ: Военный Министръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

П Р И К А З Ъ.

№ 99.

Негово Височество всемилостивѣйше благоволи да награди съ Военни орденъ „сѣдатски сребрѣнъ Кръстъ“ бившиятъ опълченци Никола Алексова, Георги Маринова и Спаса Захарова, които сж наградени за отличия въ миналата война съ руски знакове на отличия отъ Военни орденъ.

София, 4 априлий 1883 година.

Подписалъ: Военный Министръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

П Р И К А З Ъ.

№ 101.

На 27 миналий мартъ, въ Кюстендилъ, въ моето лично присѣствие се произведе учение на 4-тѣхъ чети отъ Кюстендилското Народно опълчение, което се свърши съ единъ малъкъ маневръ.

Стоянието на едно мѣсто, равнението, ружейнитѣ приеми, пречупванието на фронта, движението съ развърнатъ фронтъ и въ колонна се изпълняваха отъ опълченниците удовлетворително и съ запазване на спокойствието и порядъка. Въ врѣмето на маневра, при атакуванието на кургана, азъ съ удоволствие забѣлѣзахъ, че четитѣ дѣйствуватъ обмислено и на пълно цѣлесообразно: Стрѣлковата цѣпь като настѣпваше съ прибѣжки, твърдѣ успѣшно се съображаваше и располагаше на мѣстността, а когато другитѣ чети атакуваха кургана отъ къмъ фронта, четвърта чета, която бѣше въ резервъ по личната инициатива на нейния четникъ, предприе да го обиколи отъ къмъ лѣвата страна.

Като признавамъ, че подобно напълно удовлетворително приготвяние на четитѣ отъ Кюстендилското Народно опълчение е резултатъ отъ дѣятелността на бившия Кюстендилский Воински Началникъ Капитанъ Гороновича, който се е трудилъ съ пълно усърдие за образованието на ополченците още отъ началото на организацията на опълчението отъ 1881 година, считамъ за приятна длъжностъ още веднѣжъ да обявя на Капитана Гороновича моята благодарностъ, за неговата полезна дѣятелностъ за образованието на опълченците отъ Кюстендилския окръгъ.

Заедно съ това благодарѣмъ тоже на настоящия Кюстендилски окръженъ воински Началникъ Майора Краузе

за успѣшното отъ негова страна продължение дѣятелността на Капитана Гороновича.

София, 1 априлий 1883 година.

Подписалъ: Военный Министръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

П Р И К А З Ъ.

№ 102.

Прѣзъ врѣмето въ което ще отсъствува Началника на Артиллерията Генералъ-Майоръ Лѣсовой, който е командированъ въ задгранично пътувание съ Негово Височество, исправлението на длъжността Началникъ на Артиллерията се възлага на Командира на 9 Сантиметровата далнобойна батарея Полковника Рѣшетина.

София, 5 априлий 1883 година.

Подписалъ: Военный Министръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

П Р И К А З Ъ.

№ 109.

Съгласно Височайше утвърденитѣ измѣнения въ Военно-сѣдебния уставъ обявени въ указа подъ № 44, въ настоящата година откриватъ се отъ 15 текущия априлий военнитѣ сѣдилища Софийско и Руссенско. Въ състава на всѣко отъ тѣхъ трѣбва да бѣдѣтъ назначени, по изборъ отъ Командиритѣ на 1-ва и 3-та бригади: Единъ председателъ штабъ-офицеръ, командиръ на дружина (допуска се въ краенъ случай командующий дружина-капитанъ), 4-ри члена двама изъ числото на ротнитѣ, батареиннитѣ или сотеннитѣ командири и двама изъ числото на субалтернѣ офицеритѣ прослуживши въ строя не по-малко отъ 4 години.

Освѣнъ това съотвѣтствующето число кандидати за всичкитѣ тѣзи длъжности, за такива случаи, когато нѣкой отъ членовѣтъ измѣзе или бѣде отведенъ или най-послѣ на случай, когато има необходимостъ да се преглѣжда нѣкое Военно сѣдно дѣло въ новъ съставъ на сѣда.

Кандидатитѣ трѣбва да съотвѣтствуватъ по своитѣ звания на условията, които се искатъ отъ председателътъ и членовѣтъ.

Предъ видъ на това предписвамъ съ получванието на настоящий приказъ командиритѣ на горѣпоменжитѣ бригади немедленно да представятъ на мое утвърждение списъцитѣ за председателитѣ и тѣхнитѣ кандидати, тѣй сѣщо и за членовѣтъ и тѣхнитѣ кандидати.

Съгласно ст. 5 отъ измѣненията на Военно-сѣдебний уставъ, председателитѣ на сѣдилищата се избиратъ за една година, а членовѣтъ за 6 мѣсеци. При това предписвамъ да се представятъ за утвърждение въ качество на председатели тѣзи штабъ-офицери, които сега изпълняватъ тѣзи длъжности въ сѣда на отдѣлитѣ, като се има предъ видъ, че означенитѣ лица сж успѣли да придобиятъ извѣстенъ навикъ и практически опитъ въ водението на дѣлата въ сѣда, точно тѣй би било ползно да се оставятъ дѣлопроизводителитѣ, които въ настояще врѣме изпълняватъ тѣзи длъжности въ сѣдѣтъ на отдѣла.

Независимо отъ назначението на председатели и членове въ сѣдилищата, необходимо е да се назначи отъ всѣка бригада, по избора на бригадни командиръ, единъ оберъ-офицеръ, за изпълнение на длъжноститѣ — защитници при Военнитѣ сѣдилища.

София, 7 априлий 1883 год.

Подписалъ: Военный Министръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

П Р И К А З Ъ.

№ 111.

Негово Височество благоволи да разрѣши на старшия въ Собственния на Негово Височество Конвой Ротмистра Фонъ-Кубе да приеме и носи Кавалерский Кръстъ II ст.

отъ орденa на Филиппа Великодушний съ когото е награденъ отъ негово Кралевско Величество Великий Герцогъ Гесенски.

София, 8 априлий 1883 год.

Подписалъ: Военний Министръ отъ Генералний Штабъ,
Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

П Р И К А З Ъ

№. 112.

Негово Височество благоволи да награди съ бронзова медалъ „за заслуга“ старший унтеръ-офицеръ отъ Собственния на Негово Височество Конвой Филиппа Васильева.

София, 8 априлий 1883 год.

Подписалъ: Военний Министръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

П Р И К А З Ъ

№. 113.

I. Съгласно донесението отъ командира на 1-та бригада, управлението на тѣзи бригада се сформировало окончателно на 7 текущий априлий.

II. Адъютантитѣ на бившия Западный Воененъ Отдѣлъ: старшия поручикъ Товстолѣсъ и младшия подпоручикъ Георгиевъ, се утвърждаватъ на сѣщитѣ длѣжности въ управлението на 1-та бригада.

София, 9 априлий 1883 година.

Подписалъ: Военний Министръ отъ Генералний Штабъ,
Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

П Р И К А З Ъ

№. 115.

Намѣсто излѣзналитѣ: члена въ Руссенската приемна комисия поручикъ отъ Руссенската №. 23 дружина Кръстева и кандидата за членъ въ тѣзи комисия отъ сѣщата дружина капитана Шатихина, назначаватъ се: за членъ отъ Артиллерийската Лаборатория поручикъ Карабаровъ и за кандидатъ отъ осадната Артиллерийска рота капитанъ Судаковъ.

София, 11 априлий 1883 година.

Подписалъ: Военний Министръ отъ Генералний Штабъ,
Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

П Р И К А З Ъ

№. 116.

По случай на уволнението на 2 мѣсеченъ заграниченъ отпускъ Разградский окръженъ Воински началникъ поручика Лебедева, изпълнението на неговата длѣжностъ се възлага на одного отъ ротнитѣ командири въ Разградската №. 22 дружина по назначението отъ командира на дружината и който остава пакъ да изпълнява свойтѣ обязанности като ротенъ командиръ.

София, 16 априлий 1883 год.

Подписалъ: Военний Министръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

П Р И К А З Ъ

№. 119.

Съобразно съ приказа по Военното Вѣдомство, отъ настоящата година подъ №. 16, назначавание командиръ на судно въ Морската часть за напредъ ще се отдава съ Височайши приказъ.

София, 14 априлий 1883 год.

Подписалъ: Военний Министръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

П Р И К А З Ъ.

№. 104.

Предъ видъ на това, че отсъствието на офицеритѣ изъ частитѣ на войската твърдѣ вредно се отразява на образованието на новобранцитѣ, предписвамъ, щото до свършванието на лагернитѣ сборове началницитѣ на частитѣ да представляватъ за уволнение въ отпускъ подвѣдомственитѣ имъ офицери, лично въ исключителни случаи.

София, 5 априлий 1883 година.

Подписалъ: Военний Министръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

П Р И К А З Ъ.

№. 107.

Отъ Военното на Негово Височество Училище Капитанъ Поповъ се прикомандирува къмъ Военното Министерство за И. д. на Началника на Счетното Отдѣление въ това Министерство.

София, 5 априлий 1883 година.

Подписалъ: Военний Министръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

Отъ Министерството на Правосъдието.

О К Р Ж Ж Н О

№ 191.

До г-да председателитѣ на сѣдилищата, прокуроритѣ и мировитѣ сѣдии.

Опредѣление, №. 14.

Г. София, 11 септемврий 1882 год.

Върховний Кассационенъ Сѣдъ по общето си съображение на единадесетий септемврий хилядо осемстотинъ осемдесетъ и втора година, въ слѣдующий съставъ: Председатель Профирий Х. Стаматовъ, подпредседатель Христо Д. Павловъ, членове: Василий И. Диамандиевъ и Иванъ Кассабовъ, при секретаря Найдень Л. Беневъ и въ присѣтствието на помощникъ-прокурора Антоний Т. Теохаровъ слуша слѣдующето: Свищовский окръженъ сѣдъ, като е намѣрилъ че по едно гражданско дѣло, резолюцията, а тѣй сѣщо и протоколътъ на сѣдебното засѣдание не се подписали отъ всичкитѣ сѣдии, които сж взимали участие въ разрѣшението на дѣлото, на мѣсто да се произнесе по молбата на страната за да ѝ се даде изпълнителенъ листъ по таково дѣло — се е отнесалъ, съгласно съ опредѣлението, станало въ распорѣдително засѣдание до господина Министра на Правосъдието за да му се разрѣши предварително въпросътъ: *възможно и законно ли е да се издава изпълнителния листъ на дѣло, по което резолюцията и протоколътъ на сѣдебното засѣдание сж подписани само отъ одного отъ членоветѣ, който е участвувалъ въ дѣлото.* Господинъ Министръ на Правосъдието съ писмото си отъ 9-ий юлий 1882 год. №. 2618, повдигнатия отъ Свищовския окр. сѣдъ въпросъ, на основание 39 чл. отъ допъл. къмъ Врѣм. Сѣд. Правила, предлага на разрѣшение отъ Върховний Кассационенъ Сѣдъ.

Като изслуша заключението на помощникъ-прокурора Върховний Кассационенъ Сѣдъ взе въ съображение: Резолюцията и протоколътъ на сѣдебното засѣдание безусловно трѣбва да бѣдѣтъ подписани отъ всичкитѣ сѣдии, които сж взели участие въ рѣшението на дѣлото, (268, 825, 828 и 846 ст. отъ Врѣм. Сѣдеб. Правила); рѣшението и присѣдата въ окончателна форма могатъ да бѣдѣтъ не подписани отъ единъ или двама сѣдии по разни причини, изложени въ 837 ст. отъ Врѣм. Сѣд. Правила. Резолюцията е актъ, документално доказателство, че сѣдебно опредѣление е станало; тя преди да се произнесе въ засѣданията на сѣда подписва се (268 и 828 ст. Врѣм. Сѣд. Правила) слѣдователно, щомъ резолюцията не е подписана, то има законно предположение, че тя не е провъзгласена, а щомъ тя не е провъзгласена тя не е станала, съ други думи, *сѣдебно опредѣление въ подобенъ слу-*

чай не е станало. Протоколътъ е основание както на съдебното опредѣление, тъй също е доказателство, че изискуемитѣ отъ законътъ процесуални форми и обряди съ опазени (844 и 845 ст. отъ Врѣм. Сжд. Правила.) Щомъ протоколътъ не е подписанъ (846 ст.) отъ съдиитѣ, то, нѣма доказателство, че съ опазени процесуалнитѣ дѣйствия при разгледанието на дѣлото и при постановяването на рѣшение или присждата, а слѣдователно, нѣма доказателство, че *съдебното по дѣлото заседание е станало.*

Но независимо отъ разрѣшението на горния принципаленъ въпросъ, Върховний Кассационенъ Сждъ не може да не забѣлѣжи по редътъ на надзора неправилнитѣ дѣйствия на Свищовския окръженъ сждъ и да не се произнесе за начинътъ, по който се разрѣшаватъ *сѣмнителнитѣ въпроси*, които се повдигатъ въ съдебната практика: I. Всѣки сждъ е задълженъ да се произнесе, както върху съществуването на дѣлото, така също върху всѣки единъ частенъ въпросъ въ дѣлото — *самъ по свое крайно разумѣване*, като се основава на дѣйствующитѣ закони, на духътъ и смисълътъ имъ, на системата имъ, *безъ да има право*, преди да се произнесе въпросния предметъ, *да иска отъ по-горния сждъ или отъ когото и да е какви-годѣ разяснения или наставления*, който, естествено, може да предрѣши въпросътъ (265, 276, 229—234, 304, 313—320, 802—835, 887—894 ст. Врѣм. Сжд. Правила 85 и 86 чл. углав. сждопр., 100 и 101 чл. отъ гражд. сждопроизводство за мирови сждии и 55 чл. отъ сждоустройството 1-а половина.) Ако заинтересаваната страна ще остане неблагоприятна, то тя е въ правото си да се оплаче предъ по-горния сждъ и по този начинъ всичкитѣ допуснѣти погрѣшки и нарушения на законитѣ могатъ да се поправятъ. Но щомъ страната, която е заинтересована отъ съдебното опредѣление въобще остава благодарна, макаръ и да съ станали нарушения при постановяването му, а най-паче — по гражданскитѣ дѣла, *то сждътъ нѣма право отъ себе си да спира изпълнението на подобно опредѣление.* — II. Отъ втората половина на 55 чл. на сждоустройството ясно се види, че представленията за разяснение на съмнителнитѣ въпроси става *възвъз* отъ разрѣшение на дѣлото и не за да се разрѣши въпросъ *по едно известно дѣло*. сирѣчь, вънъ отъ сждопроизводственния редъ; самитѣ разяснения ставатъ не за приспособлението на законитѣ къмъ известни вече рѣшени дѣла, а като принципални разяснения и ръководства при рѣшаване на дѣлото за напредъ. — Освѣнъ туй по редътъ на надзора Върховний Кассационенъ Сждъ не може да не обърне вниманието на Свищовския окръженъ сждъ, че въ распорѣдителното заседание, независимо отъ три сждии, е взелъ участие и съдебния слѣдователъ, нѣщо което противорѣчи на буквалния смисълъ на 73 членъ отъ сждоустройството, споредъ който съдебния слѣдователъ се призовава *за допълнението съставитъ на сжда* (57 чл. отъ сждоустройството).

Ръководимъ отъ горѣизложеното Върховний Кассационенъ Сждъ признава: 1) резолюцията, неподписана отъ всичкитѣ сждии, които съ взели участие въ рѣшението на дѣлото, не може да се счита за рѣшение, и такава резолюция се счита, като че не е станала, и 2) също и протоколътъ на съдебно заседание, ако не е подписанъ отъ всичкитѣ сждии, които взели участие въ дѣлото, не може да се счита за протоколъ, сирѣчь, въ подобни случаи нѣма никакво документално доказателство, че изискуемитѣ при разгледанието на дѣлото и при постановяването на съдебнитѣ опредѣления процесуалнитѣ правила съ опазени. Заради туй опредѣлява: станалото разяснение, за да се публикува за общо свѣдѣние, да се съобщи господину Министру на Правосъдието, като му се испрати преписъ отъ опредѣлението. На първообразното подписали: Предсѣдателъ П. Х. Стаматовъ, подпредсѣдателъ Х. Д. Пааловъ, членове: В. И. Диамандиевъ и И. Касабовъ — приподписалъ секретаръ Н. Беневъ.

Това опредѣление на Върховния Кассационенъ Сждъ се съобщава за свѣдѣние и ръководство на г-да предсѣдателитѣ на сждилищата, прокуроритѣ и мировитѣ сждии.

София, 19 януарий 1883 година.

Министръ: Д. Грековъ.

Началникъ на отдѣлението: П. П. Карапетровъ.

О К Р Ж Ж Н О

№. 656.

До г-да предсѣдателитѣ на сждилищата, прокурорутѣ и мировитѣ сждии.

Опредѣление № 15.

г. София. 11 септемврий 1882 година.

Върховний Кассационенъ Сждъ по общото си събрание на единадесетий день отъ м. септемврий хилядо осемстотинъ осемдесетъ и втора година, въ слѣдующий съставъ: Предсѣдателъ Профирий Х. Стаматовъ, подпредсѣдателъ Христо Д. Павловъ, членове Василий И. Диамандиевъ и Иванъ Касабовъ, при секретарѣтъ Найдень Л. Беневъ и въ присѣтствието на помощникъ-прокурора Антоний Т. Теохаровъ, слуша слѣдующето: Прокурорѣтъ при Шумненския окръженъ сждъ въ представлението си къмъ г-на Министра на Правосъдието отъ 14 априлий 1882 година №. 205 излага, че той намира слѣдующитѣ сумнителни мѣста въ допълнението къмъ Вр. Сжд. Правила, а именно: 1) чл. 13 п. 3 отъ това допълнение, а най-паче думата „да се спре“; 2) чл. 14, въ когото е казано „въ такъвъ случай се дава на прокурорѣтъ или помощникѣтъ му“ безъ да е опредѣлено, какво именно се дава, и въ 28 чл. отъ устава за наказанията трѣбва ли да се разумѣва „и съ глоба не по-вече отъ 100 франка“ или да се разумѣва: „или съ глоба не по-вече отъ 100 франка“. — Господинъ Министръ на Правосъдието, съ писмото си отъ 24 августъ 1882 год. №. 3203 предлага изложенитѣ въпроси, на основание 39 чл. отъ допълнението къмъ Вр. Сжд. Правила, на разрѣшение отъ Върховний Кассационенъ Сждъ.

Като изслуща заключението на помощникъ-прокурора, Върховний Кассационенъ Сждъ взе въ съображение: *По първий въпросъ*: Прокурорѣтъ, слѣдъ като разгледъ извршеното предварително дирение може, да му даде тройко движение: а) да състави обвинителенъ актъ за да се даждъ привлечанитѣ къмъ слѣдствие обвиняеми подъ сждъ когато, разумѣва се, прокурорѣтъ намира, че престѣпното дѣяние съ констатиранитѣ при предварителното дирение данни се доказва и че има достаточни доказателства, които изобличаватъ обвиняемитѣ въ извршването на престѣпното дѣяние (15 чл. отъ допълнението къмъ Вр. Сжд. Правила); б) да напише заключение за да се прекрати дѣлото, когато не се констатира престѣпно дѣяние, не се доказва то, когато, ако и да е то констатирано, нѣма достатъчно доказателство за предположение, че престѣпленieto е извршено отъ обвиняемитѣ (недостаточността на доказателствата) или когато констатираното дѣяние не е престѣпно, не е наказуемо (16 чл. отъ допълнението къмъ Вр. Сжд. Правила); в) да напише заключение за да се спре, приостанови дѣлото. Последното, спиранieto или приостановлението на дѣлото, става въ слѣдующий случай: когато престѣпното дѣяние е извршено отъ нѣколко лица, то макаръ нѣкои отъ тѣхъ или не съ още известни, намѣрени или не съ хванати, или съ избѣгнѣли при предварителното дирение или въ онова врѣме, когато дѣлото е постѣпило отъ слѣдователя до прокурора — на дѣлото върху наличнитѣ обвиняеми се дава далнѣйше движение, а *върху нехванатитѣ или избѣгнѣлитѣ се пише заключение да се спре дѣлото*, слѣдъ като се представи отъ слѣдователятъ или предложи отъ прокурорѣтъ на сждѣтъ да се направятъ распорѣждания, съгласно съ 850—854 ст. отъ Вр. Сжд. Правила. Заключението на прокурорѣтъ за спиранieto на дѣлото върху отсътствующитѣ обвиняеми се предлага заедно съ обвинителния актъ или заключението за прекратяване на същия сждъ, който окончателно се произнася върху предложението за спиране на дѣлото заключение (686 ст. отъ Вр. Сжд. Правил и 17 чл. отъ допъл. на Вр. Сжд. Правила), защото, ако сждѣтъ има право да прекрати въ известни случаи дѣлото (582 ст. отъ Вр. Сжд. Правила и 16 чл. отъ допъл. на Вр. Сжд. Правила), то, безспорно е, той има право и да спре движението му, разумѣва се, че ако случая показанъ въ 686 ст. на Вр. Сжд. Правила ще се яви слѣдъ постѣпването на дѣлото въ окръжний сждъ, съгласно съ 17 чл. отъ допълнението къмъ Вр. Сждъ Правила, окръжний сждъ

самъ по своя инициатива дава далнѣйше движение на дѣлото върху наличнитѣ обвиняеми, а върху отсѣтствующитѣ спира дѣлото — произнася се за приостановление на дѣлото върху отсѣтствующитѣ (17 чл. отъ допълнението къмъ Вр. Сѣд. Правила). — *По вторий въпросъ*: Отъ смисълътъ на 14 чл. отъ допъл. къмъ Вр. Сѣд. Правила ясно се види, че слѣдъ думата „се дава“ е пропуснѣта думата „право“. Далнѣйше движение на извършеното предварително дирение може да се дава както отъ прокурорътъ, тъй сѣщо и отъ помощникътъ му, съ други думи, всѣкий отъ тѣхъ е въ правото си да даде *самъ* направление на дѣлото. Прокурорътъ е въ правото да раздѣля помежду си и помощника си направлението на слѣдственитѣ дѣла, или да натовари съ това исклучително помощникътъ си или самъ исклучително да имъ дава далнѣйше движение. Може да се распорѣди, щото обвинителнитѣ актове или заключенията на помощникътъ да внесѣтъ въ сѣдѣтъ чрезъ него, сирѣчь да ги предлага той, прокурорътъ отъ свое име. Въ това отношение прокуроритѣ при окръжнитѣ сѣдилища могатъ да се ограничаватъ само съ инструкции, исходящи отъ началството имъ, отъ прокуроритѣ при апелативнитѣ сѣдилища и отъ Министерството на Правосѣдието (49, 51 чл. сѣдоустройството). *По третий въпросъ*: Въпросътъ за редакцията на 28 чл. отъ уставътъ за наказанията е вече разрѣшенъ отъ Върховний Кассационенъ Сѣдѣ по углавното отдѣление съ рѣшението си отъ 30 януарий 1882 год. № 16, въ резолюцията на което е казано; „Да се разясни, че въ 28 чл. отъ устава за наказанията, които мировитѣ сѣдии могатъ да налагѣтъ, въ първий пунктъ думата „и“ е напечатана по погрѣшка на мѣсто думата „или“.

Рѣководимъ отъ горѣизложеното Върховний Кассационенъ Сѣдѣ признава: 1) Заключение за спиране на дѣлата се правятъ отъ прокурорский надзоръ въ случаитѣ показани въ 686 ст. отъ Вр. Сѣд. Правила; тѣзи заключения се предлагатъ за потвърждение на подлѣжащия окръженъ сѣдѣ; 2) далнѣйше движение на дѣлата споредъ 13—16 членове отъ допълнението къмъ Вр. Сѣд. Правила се дава или отъ прокурорътъ, или отъ помощникътъ му отдѣлно, а никакъ не се изискува за това тѣхното съвмѣстно дѣйствие; 3) всѣки помощникъ на прокурорътъ, въ силата на самий законъ, е компетентенъ да извършва всичкитѣ дѣйствия на прокурорътъ, при който той сѣстои, стига само да има за туй порѣчение отъ прокурорътъ. Исклучение отъ това общо правило става само въ силата на законътъ, когато законътъ предписва извѣстни дѣйствия и заключения да се даватъ именно отъ прокурорътъ, или когато Министерътъ на Правосѣдието, като Генералъ-Прокуроръ се распорѣжда извѣстни дѣйствия да се извършватъ непрѣменно отъ прокурорътъ. Заради туй Върховний Кассационенъ Сѣдѣ опредѣлява: Станалото разяснение, за да се публикува за общо свѣдѣние, да се съобщи г-ну Министру на Правосѣдието, като му се препрати преписъ отъ опредѣлението.

На първообразното подписаха: Предсѣдатель П. Х. Стаматовъ, подпредсѣдатель Х. Д. Павловъ, членове: В. И. Диамандиевъ и И. Кассабова, приподписалъ: Секретаръ Н. Беневъ.

Това опредѣление на Върховний Кассационенъ Сѣдѣ се съобщава за свѣдѣние и рѣководство на г-да предсѣдателитѣ на сѣдилищата, прокуроритѣ и мировитѣ сѣдии. София, 25 февруарий 1883 година.

Министръ. Д. Грековъ.

И. д. Главенъ секретаръ, Д. Михайловъ.
Началникъ на Отдѣлението, П. П. Карапетровъ.

О К Р Ѵ Ж Н О

№. 1344.

До г-да Предсѣдателитѣ на Сѣдилищата, Прокуроритѣ и Мировитѣ Сѣдии.

Оредѣление, № 7.

Г. София, 5 юний 1883 год.

Върховний Кассационенъ Сѣдѣ въ общото си събрание, на петий юний хиляда осемстотинъ осемдесетъ и втора година, въ слѣдующитѣ съставъ: Предсѣдатель

Порфирий Х. Стаматовъ, подпредсѣдатель Христо Д. Павловъ, членове: Гавриилъ А. Моравеновъ и Никола С. Стойчовъ, при Секретаря Н. Л. Беневъ и въ присѣтствието на помощникъ Прокурора А. Теохаровъ, слуша: Шуменский окръженъ сѣдѣ въ писмото си до Министерството на Правосѣдието отъ 22 май 1882 година № 2696 излага: Нѣкой настойници на сирачета заявяватъ предъ подлѣдомственитѣ на сѣдѣтъ мирови сѣдии за да имъ се разрѣши да могатъ да продаватъ отъ недвижимитѣ имущества на сирачета, като къщи, дюгени и др. п. които не приносватъ никаква полза и стоятъ въ таково положение, отъ което постепенно се разрушватъ и на мѣсто полза, докарватъ вреда, като се принуждаватъ настойницитѣ или да расходватъ на празно подправката имъ, или да ги оставятъ да се разрушатъ. Като се има предъ видъ обаче закона за настойницитѣ, въ който е указано да се отчуждаватъ само движимитѣ имущества и подлажащи на развала, а за *недвижимитѣ не е предвидѣно*, то повѣренний ми сѣдѣ съ постановлението си отъ 8 май 1882 година подъ №. 61 § 3, намѣрва за необходимо да представи въ Министерството на Правосѣдието, за разрѣшение на въпросътъ: могатъ ли настойницитѣ въ интереса на сирочетата да отчуждаватъ отъ недвижимитѣ имущества тия които не приносватъ никаква полза и подлѣжатъ на поврѣда. Съ писмото си отъ 1 юний 1882 година подъ №. 2116, г-нъ Министръ на Правосѣдието на основание чл. 55 отъ устройството на сѣдилищата, предлага на Върховния Кассационенъ Сѣдѣ за разрѣшение слѣдующий въпросъ: „могатъ ли настойницитѣ въ интереса на сирачета да отчуждаватъ отъ недвижимитѣ имущества тия, които не приносватъ никаква полза и подлѣжатъ на поврѣда“.

Като изслуша заключението на помощ. прокурора, Върховний Кассационенъ Сѣдѣ взе въ съображение: 1) отъ закона за настойничеството, утвърденъ отъ Негово Височество Князьтъ на 12 октомврий 1881 година, ясно се види, че законъ по никакъвъ начинъ не допроцава да се отчуждаватъ *недвижимитѣ* имоти на лицата, на непълноврѣстнитѣ, до като тѣ не се признаятъ по установеный редъ за пълноврѣстни (§ 40), а разрѣшава се само отчуждаване движимий имотъ на непълноврѣстнитѣ (§ 22); 2) на Върховний Кассационенъ, като на върховний истълкователъ на дѣйствуещитѣ закони, принадлежи право: а) или да истълкува истинский смисълъ на единъ отъ съществуещитѣ дѣйствуещи закони, когато се повдига съмнѣние върху приспособлението му или уразумѣването му (чл. 55 отъ сѣдоустройството втората му половина); б) или да разрѣши нѣкой въпроси, които макаръ и да не се предвиждатъ и опредѣлятъ *отъ буквата* на дѣйствуещитѣ закони, нѣ-си иматъ основание *въ духътъ, смисълътъ и системата на дѣйствуещитѣ закони* (39 чл. отъ допълнението къмъ Времен. Сѣдебни Правила); 3) но щомъ въпроса е за *отсѣтствие на единъ законъ или непълността въ единъ законъ*, както е въ дадения случай, то това е *законодателенъ* въпросъ, който слѣдователно и трѣбва да се рѣши по *законодателенъ редъ* (55 чл. отъ сѣдоустройството, първата му половина). —

Рѣководимъ отъ изложеното, Върховний Кассационенъ Сѣдѣ признава, че повдигнатия въпросъ, като излиза отъ компетентността на Върховния Кассационенъ Сѣдѣ, може да бѣде разрѣшенъ само по законодателенъ редъ. Заради това Върховний Кассационенъ Сѣдѣ опредѣлява: повдигнатий отъ Шуменский окръженъ сѣдѣ въпросъ да се остави безъ послѣдствие; преписъ отъ настоящето опредѣление, за да се публикува на общо основание, да се испрати на г-на Министра на Правосѣдието.

На първообразното подписаха: Предсѣдатель П. Х. Стаматовъ, подпредсѣдатель Х. Д. Павловъ, членове: Г. А. Моравеновъ, Н. С. Стойчевъ, приподписалъ: Секретаръ Н. Беневъ.

Това опредѣление на Върховний Кассационенъ Сѣдѣ се съобщава за свѣдѣние и рѣководство на г-да предсѣдателитѣ на сѣдилищата, прокуроритѣ и мировитѣ сѣдии. София, 29 мартъ 1883 година.

Управляющий Министерството Г. Теохаровъ.
Началникъ на отдѣлението: П. П. Карапетровъ.

Софийска първокласна болница.

Седмична вѣдомость за движение на числото на болнитѣ отъ 27 мартъ до 3 априлий 1883 год.

Общественно положение родъ на болестъ	На 27 мартъ 1883 имаше		Презъ седмицата						На 3 априлий 1883 оставатъ	
	м.	ж.	Дойдоха		Оздравѣха		Умръха		м.	ж.
			м.	ж.	м.	ж.	м.	ж.		
Военни	54	—	16	—	14	—	4	—	52	—
Граждански безъ плата	27	11	10	—	8	1	1	—	28	10
Граждански съ плата	5	17	2	3	4	6	—	—	3	14
Всичко	86	28	28	3	26	7	5	—	83	24

Въ това число съ епидимически и заразителни болести.

Тифъ (Typhus)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ситна шарка (Morbilli)	1	1	—	—	1	—	—	—	—	1
Дифтеритъ (Angina Dyphterica)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Чървенъ вѣтръ (Erysipelas) . .	1	—	2	—	—	—	—	—	3	—
Венерически (Morbi venerici) . .	7	12	2	1	1	1	—	—	8	12
Ѣдра шарка (Variola)	1	—	—	—	—	—	1	—	—	—
Крупъ (Croup)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Дирентерия (Dysentaria)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Всичко	10	13	4	1	2	1	1	—	11	13

Забѣлѣжка: Ръ предидущата седмична вѣдомость Variola единъ случай не е показанъ по причина, че болестъта не бѣше се изяснила.

Старший врачъ: И. Брадель.
Надзиратель: В. Чавдаровъ.

НЕОФФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ.

Телеграфически Делеша

на „Държавенъ Вѣстникъ“.
(Агенция „Хавасъ“.)

Парижъ, 28 апр. Нѣкои вѣстници считатъ пътуванието на Българский Князь въ Атина и Цетинье като сполука на Русската политика, която стрѣми да предизвика мнжду Гърция, Черна-гора, България и Румъния окончателенъ съюзъ противъ политическитѣ и икономическитѣ замисли на Австрия.

Лондонъ, 28 апр. Събранието на Англичанитѣ стопани на кораби, което стана днесъ въ Лондонъ, рѣши да се открие подписка за да се тури въ дѣйствиe желанието да се прокопае втори каналъ чрезъ Суезъ. Това събрание избра делегати върху които възложи да отидатъ да попитатъ Лордъ Гранвиля, има ли нѣкакви политически препятствия, които да на позволяватъ усъществлението на тоя проектъ.

Римъ, 28 априлий. Българский Князь Александръ се очаква въ Бари. Русский посланикъ замина за Москва.

Германский Князь наслѣдникъ замина за Верона отивайки за Берлинъ.

Италианский Кралъ прие Сърбский Министръ, който врѣчи Кралю декорацията Бѣлий Орелъ.

Вена, 28 апр. Окончателната конвенция на конференцията à quatre относително скопчаванието на вѣсточнитѣ желѣзници се е подписала вчера въ Министерството на Вншнитѣ Дѣла отъ пълномощницитѣ на Австрия, Турция, Сърбия и България.

Лондонъ, 29 априлий. „Times“ казва: Англия не може да допустне щото Суезский каналъ да бѣде въ рѣцѣтъ на едно просто събрание отъ акционери, което може да прекъсне сношенията между Истокъ и Западъ. Прочее, трѣбва да се направи новъ каналъ.

А Вѣс. „Dailynews“ подканя г. Лессепсе да отстѣпи на Англия равноправенъ гласъ въ управлението. Г. Лессепъ, казва този вѣстникъ, по този начинъ ще утиши общото Английско мнѣние. Въ противенъ случай ще стане нужда да се направи новъ каналъ.

„Daily news“ прибавя, че Английското правителство попитало Египетското правителство, мисли ли то, че актътъ за концессията дава на г на Лессепса исклучително право за прокопчавание на провлака. Египетскитѣ законници сж отговорили отрицателно.

Софийски окр. управ. Съвѣтъ.

О Б Я В Л Е Н И Е
№ 1239.

Софийский окръжний управителенъ съвѣтъ извѣстява интересующитѣ се, че на 4 идущи май въ канцеларията на съвѣта ще се произведе публиченъ търгъ за продажбата материяла отъ вакв-ската къща находяща се въ Ломска улица подъ No. 79.

Търгътъ ще почне тъкмо въ 2 часа вечеръта.

София, 27 априлий 1883 година.

Предсѣдатель: С. П. Величковъ.

Секретаръ: Г. В. Райновъ.

1—(469)—1

ИЗВѢСТИЕ.

№ 2152.

Главното управление на почитѣ и телеграфитѣ, като наумява извѣстието си No. 6683, обнародвано въ 83 брой на „Държавенъ Вѣстникъ“ отъ 11 ноемврий 1881 год. има честь повторно да събщи на интересующитѣ се, че пощенски кола и коне се отпущатъ само отъ телеграф-пощенскитѣ станции, които сж длѣжни при възможность да издаватъ надлѣжнитѣ квитанции на пѣтницитѣ срѣщу опредѣленната такса, и че напротивъ всеко подобно искание отправено отъ кого и да е направо до главното управление ще остава безъ послѣствие.

София, 8-й априлий 1883 година.

Отъ главната распоредителна коммисия.

О Б Я В Л Е Н И Е

№ 6.

Главната распоредителна коммисия извѣстява, че търговетѣ, които бѣха назначени на 5 мая т. г. за набавка на материали и вещи за войната, обявени въ 35, 36, 37, 43 и 44 броеве на „Държавенъ Вѣстникъ“ се отлагатъ и ще бѣдѣтъ произведени на 19 мая.

Въ всичко споредъ обявленията помѣстени въ горѣказанитѣ броеве.

София, 29 априлий 1883 година.

Предсѣдатель на Главната распоредителна коммисия:

Подполковникъ Федоровъ.

Дѣловодитель: Подпоручикъ Петровъ.

1—(47.)—3

Отъ Нишката консистория.

О Б Я В Л Е Н И Е.

№ 1070.

По одобрението на г-на Министра на Просвѣщенieto и Черковнитѣ дѣла отъ 29 октомврий 1881 година подъ No. 1194 на 15 юлий т. г. ще се продаватъ не публиченъ търгъ земитѣ на Суховский мѣнастиръ, които се намиратъ въ прѣдѣлитѣ на Българското Княжество, иматъ пространство около 150 уврата отъ които три дѣла сж могиласта земя, покрита съ дребна шума (храсталакъ) а единъ дѣлъ отъ тѣхъ е ниви и ливади, и то въ селото Държене при митницата.

За тази продажба се обявява на всички, които желаятъ да купятъ споменѣтитѣ мѣнастирски земи, като се омалаятъ въ означений денъ за продажбата да се явятъ на търга.

Нишъ, 26 мартъ 1883 година.

Отъ консисторията на Нишката Епархия.

1—(470)—3

О Б Я В Л Е Н И Е

№ 30.

Настоятелството на Слитителното Дружество

„НАЧАЛО“

въ годишното събрание на акционеритѣ избра за настоятели:

Христа М. Ивановъ — предсѣдатель, Сп. Стомоняковъ — под-предсѣдатель и членове сж: Иванъ Чорачиевъ, Якимъ Поповъ и Бърню М. Радевъ. Панайотъ А. Поповъ — касиеръ и Йорданъ П. Георгиевъ секретаръ.

Като се обявява горнето, умоляватъ се всичкитѣ г-да акционери да бѣдѣтъ по точни въ внасянието на влоговетѣ си, защото редовний ходъ на Дружеството само отъ тѣхъ зависи.

Руссе, 21 априлий 1883 год.

Предсѣдатель: Хр. М. Ивановъ.

Секретаръ: Йорд. П. Георгиевъ.

1—(464)—1